

Sygn. akt IV U 340/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2017 r. w S.

odwołania S. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 kwietnia 2017 r. Nr (...)

w sprawie S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo S. P. do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 4 grudnia 2016 roku do 31 grudnia 2017 roku.

Sygn. akt: IV U 340/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 4 kwietnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ust. 1 w zw. z art. 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz.887 ze zm.), odmówił S. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż ubezpieczony nie posiada wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego. Organ rentowy wskazał, że Lekarz Orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 7 grudnia 2016r. ustalił, iż wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 grudnia 2017r., przy czym niezdolność ta powstała w dniu 4 sierpnia 2016r. Na podstawie dokumentów przedłożonych do wniosku przyjęto za udowodniony okres ubezpieczenia w łącznym wymiarze 19 lat i 23 dni. W 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę, tj. 18.11.2006r. – 17.11.2016r. przyjęto za udowodniony okres ubezpieczenia wynoszący 4 lata, 7 miesięcy i 15 dni; zaś w 10-leciu przed powstaniem niezdolności, tj. 4.08.2006r. – 3.08.2016r. przyjęto za udowodniony okres ubezpieczenia w wymiarze 4 lat, 7 miesięcy i 16 dni.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony S. P., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji. Ubezpieczony zakwestionował datę powstania całkowitej niezdolności do pracy określoną przez Lekarza Orzecznika ZUS. Wskazano, że ustalenia organu rentowego są niezgodne z załączonymi dokumentami o stanie zdrowia. Wyjaśniono, że od grudnia 2016r. ubezpieczony przebywa w szpitalu na Oddziale Intensywnej (...) i Oddziale wewnętrznym. Zwrócono również

uwagę na możliwość powstania ewentualnych powikłań zdrowotnych oraz bark rokowań poprawy jego stanu zdrowia (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie, powołując się na argumentację i przepisy zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. P. był uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 3 grudnia 2016r. na mocy decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 10 czerwca 2016r. (decyzja z 10.06.2016r. k.4 akt organu rentowego o świadczenie rehabilitacyjne). Przed ustaniem okresu pobierania świadczenia w dniu 18 listopada 2016r. wystąpił do ZUS z wnioskiem o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres (wniosek k. 5-6 akt o świadczenie rehabilitacyjne). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 7 grudnia 2016r. ustalił, że brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. Jednocześnie lekarz orzecznik uznał S. P. za osobę całkowicie niezdolną do pracy do dnia 31 grudnia 2017r., a jako datę powstania tej niezdolności do pracy wskazano 4 sierpnia 2016r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 7.12.2016r. k.8 akt o świadczenie rehabilitacyjne). Decyzją z dnia 27 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do świadczenia rehabilitacyjnego, a także poinformował o możliwości złożenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 27.12.2016r. k. 9 akt o świadczenie rehabilitacyjne).

Rozpoznając wniosek z dnia 18 listopada 2016r. jako wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy zaskarżoną decyzją z dnia 4 kwietnia 2017r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na brak wymaganej ilości okresów składkowych i nieskładkowych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie Lekarz Orzecznik ZUS z dnia 7 grudnia 2016r., w którym ustalono, iż wnioskodawca jest całkowicie niezdolny do pracy do 31 grudnia 2017r., przy czym niezdolność ta powstała w dniu 4 sierpnia 2016r. Na podstawie dokumentów przedłożonych do wniosku przyjęto za udowodniony okres ubezpieczenia w łącznym wymiarze 19 lat i 23 dni. W 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę, tj. 18.11.2006r. – 17.11.2016r. przyjęto za udowodniony okres ubezpieczenia wynoszący 4 lata, 7 miesięcy i 15 dni; zaś w 10-leciu przed powstaniem niezdolności, tj. 4.08.2006r. – 3.08.2016r. przyjęto za udowodniony okres ubezpieczenia w wymiarze 4 lat, 7 miesięcy i 16 dni, zamiast wymaganych 5 lat (decyzja z 4.04.2017r. k. 70 akt rentowych).

S. P. ma (...) lata, posiada wykształcenie zawodowe – murarz, wykonywał zawód mechanika samochodowego. U ubezpieczonego rozpoznano niewydolność serca (...)/III (EF 50%), wykluczono istotne zmiany w naczyniach wieńcowych w badaniu koronarograficznym (14.11.2012r.), nie stwierdzono zaburzeń kurczliwości w badaniu ECHO-kardiograficznym. Ponadto rozpoznano otyłość olbrzymią ((...))47 oraz przewlekłą obturacyjną chorobę płuc ((...)). Wnioskodawca był kilkakrotnie hospitalizowany w latach 2015-2016 z powodu zaostrzenia przewlekłej niewydolności serca i obturacyjnej choroby płuc. Za datę powstania u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy można przyjąć datę hospitalizacji z powodu zaostrzenia niewydolności serca, tj. 9 grudnia 2015r. Od tej daty ubezpieczony był całkowicie niezdolny do pracy z powodu chorób kardiologicznych i pulmonologicznych współistniejących z otyłością olbrzymią (opinia uzupełniająca biegłego lekarza kardiologa k.43 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego S. P. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r. poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach ujętych w ustawie, w tym w okresie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie

niezdolny do pracy. Stosownie do treści art. 58 ust. 1 pkt 5 i ust. 2 w/w ustawy warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, przy czym okres ten powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej. Przepis art. 100 ust. 1 i 2 powołanej ustawy stanowi, że prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem spełnienia wszystkich warunków wymaganych do nabycia tego prawa, a jeżeli ubezpieczony pobiera świadczenie rehabilitacyjne prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego świadczenia.

W realiach niniejszej sprawy jedyną okolicznością sporną pozostawała data powstania u ubezpieczonego niezdolności do pracy. Bezsporne S. P. jest osobą całkowicie niezdolną do pracy, co wynika z orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 7 grudnia 2016r. Data powstania tej niezdolności została przez lekarza orzecznika ustalona na dzień 4 sierpnia 2016r., która jako punkt wyjściowy do ustalenia przesłanki stażowej nie dawała ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na niewykazanie 5-letniego okresu ubezpieczeniowego w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy. Celem ustalenia spornej okoliczności Sąd zasięgnął opinii biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego. Sporządzona w sprawie opinia uzupełniająca biegłego lekarza kardiologa z dnia 2 października 2017r. dała podstawy do uznania, że jako datę powstania całkowitej niezdolności do pracy można z dużym prawdopodobieństwem przyjąć datę hospitalizacji wnioskodawcy z powodu zaostrzenia niewydolności serca, tj. 9 grudnia 2015r. Od tej daty ubezpieczony był całkowicie niezdolny do pracy z powodu chorób kardiologicznych i pulmonologicznych współistniejących z otyłością olbrzymią. Powyższą opinię uzupełniającą biegłego lekarza kardiologa Sąd ocenił jako miarodajny dowód w sprawie. Opinia ta jest spójna, logiczna i należyte uzasadniona. Co więcej żadna ze stron postępowania jej nie kwestionowała, w tym również organ rentowy nie zgłaszał do niej zastrzeżeń. Ponadto w opinii lekarskiej z dnia 7 września 2017r. zastępca Głównego Lekarza Orzecznika Oddziału ZUS w S. wskazał, że w wyniku analizy dokumentacji i przebiegu procesu leczenia za datę powstania niezdolności do pracy można przyjąć pierwszy dzień (...), tj. 9.12.2015r. (k. 35 akt sprawy). Wobec powyższego w toku procesu opinia uzupełniająca biegłego lekarza kardiologa, w której datę powstania całkowitej niezdolności do pracy określono na dzień 9 grudnia 2015r., zmieniła sytuację ubezpieczonego. W ocenie Sądu należy bowiem uznać, że w ostatnim 10-leciu przed w/w dniem powstania niezdolności do pracy (od 9 grudnia 2005r. do 8 grudnia 2015r.) wnioskodawca posiada wymagany przepisami 5-letni okres ubezpieczenia, w konsekwencji czego spełnił przesłankę wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego. Nie budzi również wątpliwości, że niezdolność do pracy określona na dzień 9 grudnia 2015r. powstała w okresie, o którym mowa w art. 7 pkt 1 lit. a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – okres pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wypłaconego na podstawie przepisów Kodeksu pracy.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem na stwierdzenie, że ubezpieczony spełnia wszystkie przesłanki do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art.57 w zw. z art.58 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Z uwagi, że S. P. pobierał świadczenie rehabilitacyjnego do dnia 3 grudnia 2016r. renta z tytułu całkowitej niezdolności do pracy przysługuje mu od dnia zaprzestania pobierania tego świadczenia, tj. od 4 grudnia 2016r. Datę końcową okresu przysługiwania prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy Sąd ustalił zgodnie z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 7 grudnia 2016r. na dzień 31 grudnia 2017r., bowiem data ta nie była kwestionowana przez ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe na podstawie art.477¹⁴§2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.